

вѣка, населени отъ народната фантазия и у двамата поети съ приказни — митични сжщества:

Któż zbadał puszczy litewskich przepastne krainy,
aż do samego środka, do jądra gęstwiny? ...
Myśliwiec czołży koło puszczy litewskich łoża,
zna je ledwie po wierzchu, ich postać, ich lice,
lecz obce mu ich wewnętrzne serca tajemnice,
wieść tylko albo bajka wie, co się w nich dzieje;
bo gdybyś przeszedł bory i podszyte knieje,
trafiś w głębi na wielki wał pniów, kłód, korzeni,
obronny tż sawicą, tysiącem strumieni
i siecią zielsk zarośłych i kopcami mrowisk,
gniazdami os, szerszeniów, kłębami węzowlisk.
Gdybyś i te zapory zmógł nadludzkim męstwem,
dalej spótkać się z wilksem masz niebezpieczeństwem:
dalej cō krok czyhają niby wilcze doły,
małe jeziora, trawą zarosłe napoły,
tak głbokie, że ludzie dna ich nie dośledzą,
(Wielkie jest podobieństwo, że dyabły tam siedzą).
Woda tych studni śklą się, płamista rdzą krwawą,
a z wnętrza ciągle dymi, zionąc woń plugawą,
od której drzewa wkoło tracą liść i korę;
łyse, skarłowaciałe, robacziwe chore,
pochyliwszy konary, mchem kołtunowate,
i pnie garbiąc, brzydkimi grzybami brodate,
siedzą wokoło wody, jak czarownic kupa,
gizejąca się nad kotłem, w którym warzą trupa¹⁾,

¹⁾ Най-сжщественото въ цитираното мѣсто: Никой не може да проникне до глѣбинитѣ на литевскитѣ гжсти гори. За тѣхъ се знае само отъ приказкитѣ, че сж запазени отъ човѣшкото око и кракъ съ гжстъ заслонъ отъ дървеса, съ треса-вища, кореняци, пѣнища, съ огромни мравуняци, гнѣзда на оси и стършели, кълба отъ зми, вълчи-ями. Тамъ има малки блата, обрасли съ трѣви,